

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

Συνέχεια από την προηγούμενη έκδοση

Μπαίνοντας στην άδεια παράγκα η κοπέλα που έτρεμε από τον φόβο της, κάθισε απότομα κάτω, παρασύροντας και τον Αλέξανδρο μαζί της. Τον κρατούσε σφιχτά από τον καρπό του χεριού του.

Ο Αλέξανδρος προσπάθησε να απελευθερώσει το χέρι του, αλλά δεν τα κατάφερε.

Άρχισε να της μιλά ήρεμα για να την συνεφέρει. Όμως εκείνη σαν να μην τον άκουγε. Είχε σκύψει το κεφάλι της και έτρεμε.

Κατάλαβε ότι είχε πάθει πανικό. Όμως κάθε που άνοιγε το στόμα του να της πει κάτι εκείνη τον κοιτούσε τρομαγμένα και του έλεγε όσο πιο σιγά μπορούσε:

-Μην μιλάς θα μας ακούσουν και θα έρθουν να μας βρουν. Μείνε μέχρι εδώ μέχρι να φύγουν.

-Άφησέ μου το χέρι είπε, σε μια προσπάθεια ο Αλέξανδρος να απελευθερωθεί.

Όμως εκείνη τον κράτησε πιο σφιχτά και με θυμωμένο ύφος του είπε:

Μην μιλάς. Θα μας ακούσουν.

Το χεράκι της συνέχιζε να τον σφίγγει σαν τανάλια.

Έμεινε και αυτός καθιστός δίπλα της, μη γνωρίζοντας τι θα συμβεί. Άρχισε να ανησυχεί. Αν έρχονταν οι δικοί της και τους εύρισκαν κρυμμένους στην παράγκα, θα νόμιζαν ασφαλώς ότι εκείνος την έφερε με την βία.

Όσο το χεράκι της, σκέφθηκε προς στιγμή, συνέχιζε να τον κρατά σφιχτά αποτελούσε ίσως την μόνη απόδειξη πως δεν είναι εκείνος που έφταιγε.

Άρχισαν να ακούγονται φωνές από έξω που όλο και δυνάμωναν. Ήταν σίγουρος ότι οι δικοί της την γύρευαν.

Τώρα ακούγονταν πιο δυνατά οι φωνές:

«Φιλιώ, Φιλιώ που είσαι κοριτσάκι μου;».

Εκείνη όσο άκουγε τις φωνές να πλησιάζουν τόσο περισσότερο του έσφιγγε το καρπό του χεριού του.

Ο Αλέξανδρος βρισκόταν σε απελπιστική κατάσταση. Θα μπο-

ρούσε να καταβάλει δύναμη και να απελευθερώσει το χέρι του. Όμως θα την πονούσε θα έβαζε τις φωνές και η κατάσταση θα χειροτέρευε.

Έμεινε εκεί καθιστός δίπλα της αμίλητος κοιτώντας το άνοιγμα της παράγκας, περιμένοντας την δική του μοίρα.

Από τις φωνές των γυναικών και των ανδρών, που φώναζαν συνέχεια «Φιλιώ, Φιλιώ» κατάλαβε πως κατευθύνονταν στην παράγκα.

Ξαφνικά είδε να μπαίνουν μέσα δύο γυναίκες και ένας άνδρας.

Μόλις τους είδε η κοπέλα, τραβήχτηκε έτσι καθιστή όπως ήταν πιο πίσω, παρασύροντας μαζί της και τον Αλέξανδρο, κρατώντας τον σφιχτά από τον καρπό.

Η μια από τις δύο γυναίκες ήταν η μάνα της.

Αμέσως μόλις την είδε φώναξε δυνατά «Φιλιώ εδώ κρύφτηκες καρδούλα μου» την πλησίασε γονάτισε δίπλα της και ακούμπισε το χέρι της πάνω στο πρόσωπο του κοριτσιού:

-Μην φοβάσαι καρδούλα μου, είμαι η μάνα σου. Ησύχασε, ησύχασε.

Το κορίτσι προς στιγμή σαν να μη κατάλαβε την μάνα της. Ύστερα την αναγνώρισε και ψιθυριστά της είπε:

-Μάνα μας κυνηγάνε, θα μας σφάξουνε. Κρατώ μαζί μου και αυτό το μικρό παιδάκι.

Η μάνα της που στην μεγάλη της ταραχή και αγωνία δεν πρόσεξε προς στιγμή την παρουσία του Αλέξανδρου, είδε την κόρη της να κρατά σφιχτά ένα καλοντυμένο νέο άνδρα και να της λέει:

-Μάνα να το πάρουμε μαζί μας το ορφανό παιδάκι, να το πάρουμε μάνα, μη το σφάξουνε.

Η μάνα της κοίταξε την κόρη της πονεμένα, την φίλησε και στα δύο της μάγουλα λέγοντας της:

-Έλα κοριτσάκι μου έλα Φιλιώ αγάπη μου να φύγουμε να πάμε σπίτι μας. Εδώ είμαστε στην Ελλάδα, κανείς δεν θα μας πειράξει. Ησύχασε καρδούλα μου.

Προσπάθησε να την σηκώσει. Όμως η Φιλιώ παρέμενε καθιστή κρατώντας πάντα σφιχτά τον

καρπό του Αλέξανδρου. Τότε πλησίασαν η άλλη γυναίκα και ο άνδρας που μπήκαν μαζί με την μάνα της στην παράγκα.

Ο άνδρας έδωσε τον χέρι του στον Αλέξανδρο να σηκωθεί και οι δύο γυναίκες σήκωσαν την Φιλιώ.

Όταν στάθηκαν η Φιλιώ συνέχιζε ακόμη να κρατά να σφιχτά τον Αλέξανδρο από τον καρπό.

Τότε οι δύο γυναίκες χαϊδεύοντας το χέρι του κοριτσιού και με γλυκόλογα κατάφεραν τελικά να χαλαρώσει και να τον αφήσει. Σ όλο αυτό το διάστημα ο Αλέξανδρος φανερά ταραγμένος δεν έβγαλε λέξη.

Κοιτούσε τότε την Φιλιώ και τότε τις δύο γυναίκες και τον άνδρα που ήταν μέσα στην παράγκα περιμένοντας κάποια αντίδρασή τους.

Απορημένος παρατηρούσε πως κανείς δεν του έδινε προσοχή, λες και δεν υπήρχε ή ήταν ένα αντικείμενο δίπλα στην Φιλιώ.

Σαν βρέθηκε ο Αλέξανδρος και η Φιλιώ όρθιοι, πρώτη η μάνα τον ρώτησε:

-Πες μας κύριε τι έγινε και σ' αρπάξε το κορίτσι μου από το χέρι και κωθήκατε εδώ μέσα.

-Δεν ξέρω τι έγινε- είπε συνεσταλμένα ο Αλέξανδρος. Ενώ περπατούσα είδα την κοπέλα να έρχεται φοβισμένα προς το μέρος μου να μ' αρπάξει από το χέρι και τρέχοντας βρεθήκαμε εδώ.

Για την αρχή των γεγονότων και για τους άλλους δεν είπε κουβέντα.

Δεν χρειάστηκε. Τον πληροφόρησε ο άνδρας λέγοντας:

--Ξέρουμε κύριε γιατί φοβήθηκε το κορίτσι κάποιοι αλήτες ήρθαν στον καταυλισμό και την ενο-

χλούσαν. Την ακούσαμε που φώναξε βοήθεια αλλά όταν τρέξαμε δεν την βρήκαμε.

Ο Αλέξανδρος φανερά περίεργος ήθελε να ρωτήσει τι έγινε με τους άλλους. Όμως ο άνδρας τον πρόλαβε:

-Τους είδαμε τους αλήτες να στέκονται έξω από την παράγκα και να γελάνε. Τότε ορμήσαμε κατά πάνω τους. Το έβαλαν στα πόδια.

Όμως τους φτάσαμε και τους δώσαμε ένα γερό ξύλο. Δεν πρόκειται να ξαναπατήσουν στον καταυλισμό. Φύγαν κακόν κακώς.

Καθώς μιλούσε ο άνδρας, ο Αλέξανδρος παρατηρούσε τη μάνα του κοριτσιού να της χάιδευε τα μαλλιά να την φιλά στα μάγουλα λέγοντας κάθε τόσο:

«Γλυκό μου κοριτσάκι Φιλιώ αγάπη μου σούχασε».

Το κορίτσι σιγά-σιγά άρχισε να συνέρχεται. Προχώρησαν όλοι προς την έξοδο της παράγκας.

Πρώτη η μάνα κρατώντας αγκαλιά την Φιλιώ, πίσω ο άνδρας μαζί με τον Αλέξανδρο, ακολουθούσε η δεύτερη γυναίκα.

Τότε ο Αλέξανδρος πήρε το θάρρος και είπε:

-Με συγχωρείται εμένα. Πρέπει να πηγαίνω. Λυπάμαι για όσα συνέβησαν. Η κοπέλα ελπίζω να είναι καλά τώρα.

Προχώρησε προς την μάνα της και της έδωσε το χέρι του.

-Λυπάμαι κυρία για τα όσα έγιναν. Το κοριτσάκι είναι τώρα ασφαλές στην αγκαλιά σου.

-Πριν φύγετε κύριε-είπε η μάνα-καταδέξου να σε κεράσουμε ένα νερό.

Τότε παίρνοντας θάρρος η Φιλιώ αποτεινόμενη και αυτή στον Αλέξανδρο, του είπε:

-Σας παρακαλώ κύριε ελάτε.

Την είδε να τον κοιτά στα μάτια με ένα γλυκό χαμόγελο.

Ήταν τόσο όμορφη. Πρώτη φορά αντίκριζε μια τέτοια ομορφιά.

Ευχαριστώ, θα έρθω- απάντησε ο Αλέξανδρος και της χαμογέλασε.

Προχώρησαν όλοι προς το ξύλινο παράπηγμα, όπου έμεναν μάνα και κόρη.

(Η συνέχεια στην έκδοση της ερχόμενης Τετάρτης)